

^a Hincmar.
Epist. 6. cap. 18.

scribat ipse Hincmarus ^a. Etenim Arelatenſi authoritas ab his data eſt per univerſam Galliam & Concilia congregandi, & jurgia inter Clericos oborta compeſcendi, & cætera Primatis munia obeundi, ut diximus, quæ prorfus eadem ſunt cum illis juribus, quæ & ſancto Remigio conceſſa volunt.

^b Mappin.
Epist. ad Nic.
Trever. tom. 1.
Concil. Gall.

At quamvis talem Primatum ſancto Remigio ab Hormiſda Papa datum fuiſſe concederem, multo minus quomodo ipſum ſucceſſoribus ejus datum fuiſſe contendam, poſſum capere. Siquidem Flavius poſt eum Primatis nullatenus locum tenuit, quin imo poſt plures Episcopos Concilio Arvernensi ſubſcripſit: & Mappinius poſt Flavium pene ultimus & poſt plusquam quinquaginta Episcopos Aurelianenſi quinto Concilio per Protadium Archidiaconum. Adde quod idem Mappinius ^b excuſatoriam miſerit Nicetio Treverſi, quod ad Synodum Tullenſem non veniret, ſcripſeritque abſurdum eſſe, ut eos reciperet qui à Treverſi excommunicati fuerant, quod Primati nullatenus convenit erga ſibi ſubjectos Metropolitans. Id etiam maxime

^c Greg. Magn.
Epist. 52. lib. 4.

confirmare videtur D. Gregorius Magnus ^c, qui non multo poſt Remigii mortem Romæ ſedens Virgilium Arelatenſem Vicarium conſtituit per omne regnum Childeberti Auſtraſiæ regem poſt Sigebertum patrem, & Burgundia poſt Gunthramnum. Etenim cum Childebertus ille utrique regno imperarit, Arelatenſem Episcopum utrique etiam in Eccleſiaſticis præſuiſſe aſſerendum eſt. Unde civitatem Rhemorum in regno Auſtraſiæ ſitam Arelatenſi Episcopo ſubjectam fuiſſe negari non poteſt, ſicut nec ejus Episcopum Primatum obtinuiſſe cuiquam in mentem veniet: quandoquidem Primates nulli ſubjicerentur, niſi Patriarchæ, ſummoque Pontifici. Episcopus ſanè Rhemenſis Primas eſſe non potuit, ſi inter Suffraganeos Arelatenſis Primatis extitit: at unum ex his fuiſſe certo certius eſt, cum civitas Rhemorum ex Childeberti regno eſſet, in quod univerſum Gregorius Magnus Virgilio Arelatenſi authoritatem Primatis ſeu Vicarii Apoſtolicæ ſedis dederat. Ne autem exiſtumes nos gratis & ſine teſte fide digno Rhemos in Auſtraſiæ regno conſtituere, diſce ex Gregorio ^d Turonenſi Childebertum hunc Sigeberto patri regi Auſtraſiæ ſucceſſiſſe, Rhemosque ad Sigeberti regnum ſpectaſſe, dum ait: *Dedit ſors Sigeberto regnum Theodorici, ſedemque habere Metenſem. Mortuo verò Sigeberto, regnavit Childebertus filius ejus pro eo. Dum autem cum Chunis turbatus eſſet Sigebertus, Chilpericus frater ejus Rhemos pervadit, & alias civitates quæ ad eum pertinebant abſtulit. Sed Sigebertus, victo atque fugato Chilperico, civitates ſuas in ſuam dominationem reſtituit.* Verba ita perſpicua ſunt, ut quod Rhemorum urbs ex Auſtraſiæ & Childeberti regno, proindeque in Eccleſiaſticis ex Arelatenſi Primatia fuerit, dubitationi locus non ſit.

^d Greg. Turon.
lib. 4. cap. 22.
& 23.

^e Conc. Paris. 4.

Nec minus ſententiæ noſtræ favet hiſtoria Promoti, qui cum ab Ægidio Episcopo Rhemenſi anno 573. in Caſtro-Dunenſi Episcopus ordinatus eſſet, id temerè & contra Canones ab Ægidio factum ſcripſerunt Patres Concilii ^e Pariſienſis. Ideoque Ægidium ſecundum priſca Patrum Decreta acerbius ob injuriam illatam coërceri potuiſſe. Decreti verba ſunt: *Dum pro cauſis publicis; privatorumque querelis Pariſiis moraremur; vir Apoſtolicus frater noſter Dominus Pappolus Episcopus mediocritati noſtræ detulit in querelam, in Caſtro-Dunenſi, Paræchia denique Carnotina, quod Caſtrum nec ad territorium civitatis veſtræ, nec ad veſtram Provinciam manifeſtum eſt pertinere, à vobis contra omnem rationem & contra Canonicam diſciplinam Episcopum conſecratum. Et licet ſecundum priſca beatiſſimorum Patrum Decreta, potuit huiusmodi exceſſus in veſtra injuria acerbius coërceri: ſed nos caritatis jura ſervantes beatitudini veſtræ indicamus, ut Preſbyterum ipſum nomine Promotum, qui omiſſa ſeveritate Canonica à vobis dicitur tam temere conſecratus, ut juſtè debeat de gradu ipſius dignitate deponi, ſicut Canonum conſtituta ſanxerunt, ad vos evocetis, vel vobiſcum retineatis: ut injuriam nec Eccleſiæ, nec Sacerdoti ſuo ulterius debeat inrogare. Et quia à fratre veſtro Domno Germano* Episcopo